

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (druhá komora)

z 19. januára 2006*

Vo veci C-547/03 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora, podané 22. decembra 2003,

Asian Institute of Technology (AIT), so sídlom v Pathumthani (Thajsko),
v zastúpení: H. Teissier du Cros, advokát, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

odvolateľ,

ďalší účastník konania:

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: P.-J. Kuijper a B. Schöfer,
splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalovaná v prvostupňovom konaní,

* Jazyk konania: francúzština.

SÚDNY DVOR (druhá komora),

v zložení: predseda druhej komory C. W. A. Timmermans, sudcovia J. Makarczyk,
R. Silva de Lapuerta, P. Kūris a G. Arestis (spravodajca),

generálna advokátka: C. Stix-Hackl
tajomník: K. Sztranc, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 26. mája 2005,

po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 13. septembra 2005,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Svojím odvolaním sa Asian Institute of Technology (ďalej len „AIT“) domáha zrušenia uznesenia Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev z 15. októbra 2003, AIT/Komisia (T-288/02, neuvverejnené v Zbierke, ďalej len „napadnuté uznesenie“), ktorým tento súd odmietol jeho žalobu smerujúcu k zrušeniu

rozhodnutia Komisie z 22. februára 2002 o uzavretí zmluvy o výskume v rámci programu „Asia-Invest“ s „Center for Energy-Environment Research and Development“ (ďalej len „sporné rozhodnutie“) ako zjavne neprípustnú.

Právny rámec

- 2 Hlava II Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa obsahuje kapitolu tretiu nazvanú „Opatrenia na zabezpečenie priebehu konania a dôkazné prostriedky“. V prvom oddieli tejto kapitoly nazvanom „Opatrenia na zabezpečenie priebehu konania“ je uvedený článok 64, ktorý vo svojich odsekoch 1 až 4 uvádza:

„1. Účelom opatrení na zabezpečenie priebehu konania je zabezpečiť čo najlepšie podmienky na prípravu a priebeh konania a na vyriešenie sporov. Súd prvého stupňa rozhodne o nariadení týchto opatrení po vypočutí generálneho advokáta.

2. Účelom opatrení na zabezpečenie priebehu konania je najmä:

- a) zabezpečenie riadneho priebehu písomnej a ústnej časti konania a uľahčenie dokazovania;
- b) stanovenie bodov, ku ktorým majú účastníci doplniť svoje tvrdenia alebo ktoré si vyžadujú vykonanie dokazovania;

- c) objasnenie významu návrhov na rozhodnutie, dôvodov a tvrdení účastníkov, ako aj sporných skutočností;
- d) napomáhanie zmierlivému vyriešeniu sporu.

3. Opatrenia na zabezpečenie priebehu konania zahŕňajú najmä:

- a) kladenie otázok účastníkom konania;
- b) výzvu účastníkom konania, aby sa písomne alebo ústne vyjadrili k určitým otázkam sporu;
- c) vyžiadanie správ a informácií od účastníkov konania alebo tretích osôb;
- d) žiadosť o predloženie dokumentov alebo akejkoľvek inej písomnosti súvisiacej s vecou;
- e) predvolanie splnomocnených zástupcov účastníkov konania alebo samotných účastníkov konania.

4. Každý účastník konania môže kedykoľvek v priebehu konania navrhnúť prijatie alebo zmenu opatrení na zabezpečenie priebehu konania. Pred nariadením týchto opatrení sa vypočujú ostatní účastníci konania.

Ak si to vyžadujú okolnosti konania, informuje Súd prvého stupňa účastníkov konania o opatreniach, ktoré má v úmysle prijať, a poskytne im možnosť písomne alebo ústne vyjadriť svoje pripomienky.“

- 3 Hlava III tohto rokovacieho poriadku obsahuje kapitolu druhú nazvanú „Nedostatky podmienok a prekážky konania“. Táto kapitola obsahuje najmä články 111, 113 a 114, ktoré uvádzajú:

„Článok 111

Súd prvého stupňa môže, ak je zjavne nepríslušný rozhodnúť o návrhu, alebo ak je návrh zjavne neprípustný, alebo ak mu zjavne chýba akýkoľvek právny základ, po vypočutí generálneho advokáta rozhodnúť, bez ďalšieho konania, odôvodneným uznesením.

Článok 113

Súd prvého stupňa môže kedykoľvek aj bez návrhu posúdiť, či neexistuje prekážka konania z dôvodu verejného záujmu alebo po vypočutí účastníkov konania vysloviť, že návrh sa stal bezpredmetným, a preto nie je dôvod rozhodnúť; rozhodnutie o týchto otázkach vydá v súlade s článkom 114 ods. 3 a 4.

Článok 114

...

3. Ak Súd prvého stupňa nerozhodne inak, žiadosť sa ďalej prejednáva v rámci ústnej časti konania.

4. Po vypočutí generálneho advokáta Súd prvého stupňa rozhodne o žiadosti samostatne alebo rozhodnutie o nej spojí na spoločné konanie o veci samej. Ak vec patrí do príslušnosti Súdneho dvora, postúpi mu ju.

Ak Súd prvého stupňa žiadosť zamietne alebo spojí na spoločné konanie rozhodovanie o tejto žiadosti a o veci samej, predseda určí nové lehoty pre pokračovanie v konaní.“

Skutkový stav

- 4 AIT je nezisková organizácia pre technologické štúdiá a výskum so sídlom v Thajsku.
- 5 Ako vyplýva z napadnutého uznesenia, súčasťou AIT až do roku 2001 bola organizačná zložka bez právnej subjektivity nazvaná „Center for Energy-Environment Research and Development“ (ďalej len „CEERD“), ktorej riaditeľom bol až do 31. decembra 2001 pán Lefèvre.

- 6 Program „Asia-Invest“ je súčasťou radu iniciatív Európskeho spoločenstva vypracúvaných na podporu vzájomného obchodu a porozumenia medzi Európskou úniou a Áziou prostredníctvom podpory obchodnej spolupráce. V rámci tohto programu Komisia Európskych spoločenstiev 10. apríla 2001 uverejnila výzvu na predkladanie ponúk č. EUROPEAID/112441/C/G (Ú. v. ES C 109, s. 9).

- 7 Po tomto uverejnení „Center for Energy-Environment Research and Development — Foundation for International Human Resource Development“ (ďalej len „CEERD-FIHRD“) predložilo 19. novembra 2001 ponuku podpísanú pánom Lefèvrom ako riaditeľom tejto organizácie.

- 8 Po vyhodnotení predložených spisov sa Komisia rozhodla prijať okrem iných aj túto ponuku a prijala sporné rozhodnutie. Zmluva č. ASI/B7–301/95/108–174 uzavretá s CEERD bola podpísaná 27. februára 2002 pánom Lefèvrom, ktorý sa predstavil ako riaditeľ tejto organizácie. Uvedená zmluva stanovila vyplatenie zálohy vo výške 27 481,88 eur, ktorá bola odoslaná na účet otvorený v mene „Foundation for International Human Resource Development“ (ďalej len „FIHRD“) v Thai Farmers Bank.

- 9 Listom zo 17. júla 2002 právny zástupca AIT požiadal EuropeAid, Úrad Komisie pre spoluprácu (ďalej len „EuropeAid“), o údaje o projekte s názvom „Facilitating the Dissemination of European Clean Technologies in Thailand“. Uvedený právny zástupca v tomto liste uviedol, že CEERD je „len organizačnou zložkou AIT bez právnej subjektivity..., ktorá nemá spôsobilosť uzavierať zmluvy pod týmto neoprávnene používaným menom, najmä prostredníctvom pána Lefèvra, ktorý už dávno [nebol] riaditeľom tejto organizácie“.

- 10 V odpovedi na tento list pán Muller, riaditeľ EuropeAid, zaslal 21. júla 2002 právnenému zástupcovi AIT list, v ktorom ho informoval, že zmluva bola podpísaná 22. februára 2002 ním samotným a pánom Eichom za Komisiu na jednej strane a 27. februára 2002 pánom Lefèvrom, riaditeľom CEERD, na druhej strane. V tomto liste sa spresňovalo, že v rámci tejto zmluvy už bola ako záloha vyplatená suma vo výške 27 481,88 eur a že doba trvania zmluvy bola pätnásť mesiacov vzhľadom na to, že projekt by mal byť ukončený 28. mája 2003.
- 11 V tom istom liste Komisia rovnako uviedla, že 4. júla 2000 už s pánom Lefèvrom, riaditeľom CEERD, podpísala podobnú zmluvu na 17 mesiacov, a že grant stanovený touto zmluvou vo výške 42 227,50 eur už bol úplne vyplatený.

Konanie pred Súdom prvého stupňa a napadnuté uznesenie

- 12 AIT návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 23. septembra 2002 podal žalobu smerujúcu k zrušeniu sporného rozhodnutia. Táto vec bola zapísaná do registra pod číslom T-288/02.
- 13 AIT v rovnaký deň podal žalobu o neplatnosť rozhodnutia Komisie zo 4. júla 2000 o uzavretí zmluvy o výskume spomínanej v bode 11 tohto rozsudku. Táto vec bola zapísaná do registra pod číslom T-287/02.
- 14 Dňa 20. decembra 2002 Komisia predložila svoje vyjadrenie k žalobe vo veciach AIT/Komisia, ktoré viedli k vydaniu uznesenia Súdneho dvora z 25. júna 2003 (T-287/02, Zb. s. II-2179) a napadnutého uznesenia (T-288/02, Zb. s. I-2885),

v ktorých navrhla predovšetkým spojenie týchto vecí. Kancelária Súdneho dvora stanovila AIT lehotu na predloženie jeho pripomienok k tomuto návrhu na spojenie. AIT so spojením uvedených vecí nesúhlasil.

- 15 Vo svojom vyjadrení k žalobe predloženom vo veci T-288/02 Komisia namietala neprípustnosť žaloby. V prílohe k tomuto vyjadreniu sa nachádzali aj prvé strany ponuky CEERD-FIHRD podpísanej 19. novembra 2001 pánom Lefèvrom ako riaditeľom CEERD-FIHRD, ako aj zmluva z 27. februára 2002 uzavretá medzi Komisiou a CEERD.
- 16 Návrhom na nariadenie predbežného opatrenia podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 23. mája 2003 AIT podal návrh na odklad výkonu sporného rozhodnutia. Uznesením z 9. júla 2003, AIT/Komisia (T-288/02 R, Zb. s. II-2885), predseda Súdu prvého stupňa zamietol tento návrh a rozhodol, že o náhrade trov konania sa rozhodne neskôr. AIT podal proti tomuto uzneseniu odvolanie, ktoré predseda Súdneho dvora v konaní o nariadení predbežného opatrenia zamietol uznesením z 30. septembra 2003, AIT/Komisia [C-348/03 P(R), neuvverejnené v Zbierke].
- 17 V rámci veci, ktorá viedla k vydaniu napadnutého uznesenia, Súd prvého stupňa 30. júna 2003 požiadal Komisiu podľa článku 64 svojho rokovacieho poriadku, aby mu predložila výzvu na podávanie ponúk č. EUROPEAID/112441/C/G, spomínanú v bode 6 tohto rozsudku, dokumenty súvisiace s právnym rámcom poskytovania dotácií stanovených v programe „Asia-Invest“ a úplnú ponuku CEERD-FIHRD z 19. novembra 2001.
- 18 Keďže Komisia 22. júla 2003 tejto žiadosti vyhovelá, Súd prvého stupňa podľa článku 64 svojho rokovacieho poriadku vyzval AIT, aby sa vyjadril k dokumentom predloženým touto inštitúciou Spoločenstva a predložil svoje pripomienky k námietke neprípustnosti, ktorej sa dovoľávala Komisia vo svojom vyjadrení k žalobe.

- 19 AIT 11. septembra 2003 tejto výzve vyhovel. V rámci svojich pripomienok AIT predovšetkým uviedol, že 2. septembra 2003 dal podnet na začatie trestného konania pre podvod proti pánovi Lefèvrovi na tribunal de grande instance de Paris.
- 20 Už citovaným uznesením z 25. júna 2003, AIT/Komisia, Súd prvého stupňa podľa článkov 113 a 114 svojho rokovacieho poriadku odmietol žalobu podanú AIT v príslušnej veci ako neprípustnú.
- 21 Súd prvého stupňa napadnutým uznesením podľa článku 111 svojho rokovacieho poriadku odmietol žalobu podanú proti spornému rozhodnutiu ako zjavne neprípustnú.
- 22 Posúdenie Súdom prvého stupňa v tomto smere je takéto:
- „27 Z ustálenej judikatúry vyplýva, že podľa článku 230 štvrtého odseku ES môže právnická alebo fyzická osoba napadnúť len akty so záväznými právnymi účinkami, ktoré sú spôsobilé ovplyvniť jej záujmy tým, že podstatne menia jej právnu situáciu (rozsudok Súdneho dvora z 11. novembra 1981, IBM/Komisia, 60/81, Zb. s. 2639, bod 9; rozsudky Súdu prvého stupňa z 18. mája 1994, BEUC a NCC/Komisia, T-37/92, Zb. s. II-285, bod 27, a z 18. decembra 1997, ATM/Komisia, T-178/94, Zb. s. II-2529, bod 53).
- 28 Z písomných vyjadrení Komisie, ako aj z dokumentov predložených Súdu prvého stupňa, predovšetkým zo zmluvy z 27. februára 2002 a z ponuky

z 19. novembra 2001 podanej [CEERD-FIHRD], vyplýva, že Komisia prijala napadnuté rozhodnutie s plnou znalosťou veci, teda s náležitým zohľadnením toho, že ďalšia zmluvná strana bola jednotkou odlišnou od AIT a že CEERD a jeho riaditeľ neboli spojení s AIT. Ako Komisia uvádza vo svojom vyjadrení k žalobe, v ponuke z 19. novembra 2001 a predovšetkým v jej časti II „The Applicant“ sa výslovne spomína prevod CEERD z AIT do FIHRD, ako aj skutočnosť, že pán T. Lefèvre už nebol zamestnaný v AIT. Predmetné dokumenty navyše Komisiu pred uzavretím zmluvy informovali o viacerých nových kontaktných údajoch CEERD, ako aj FIHRD.

- 29 Z vyššie uvedeného vyplýva, že rozhodnutie Komisie o uzavretí zmluvy z 27. februára 2002 nebolo postihnuté žiadnou chybou, pokiaľ ide o odlišnú totožnosť zmluvnej strany, ani uvedením do omylu, pokiaľ ide o existenciu spojenia medzi touto zmluvnou stranou a žalobcom. Komisia vedela, že zmluvu dojednal pán Lefèvre v mene [CEERD-FIHRD], nového a odlišného subjektu, a uzavrela zmluvu s vedomím o tejto skutočnosti.

- 30 Z toho vyplýva, že napadnuté rozhodnutie je určené [CEERD-FIHRD], a nie žalobcovi, a že zmluva z 27. februára 2002 žalobcovi neukladá žiadnu povinnosť, ani mu nepriznáva žiadne právo. Rozhodnutie Komisie o uzavretí tejto zmluvy sa teda žalobcu vôbec nedotýka a jeho zrušenie nemôže ovplyvniť jeho právne postavenie, ani mu priniesť žiaden prospech.

- 31 Vzhľadom na vyššie uvedené žalobca nemôže tvrdiť, že napadnuté rozhodnutie má právne účinky, ktoré sú spôsobilé ovplyvniť jeho záujmy tým, že podstatne menia jeho právnu situáciu.

32 Pokiaľ sa žalobca považuje za poškodeného údajným nelojálnym konaním pána Lefèvra, ako aj údajným ‚neoprávneným používaním‘ CEERD, musí uplatniť svoje práva na príslušných vnútroštátnych súdoch. Zrušenie napadnutého rozhodnutia by nemohlo napraviť ujmu spôsobenú údajne z dôvodu uvádzaného neoprávneného používania.“

Návrhy účastníkov konania a konanie pred Súdny dvorom

23 AIT svojím odvolaním navrhuje, aby Súdny dvor:

— zrušil napadnuté uznesenie,

— vrátil vec Súdu prvého stupňa na opätovné prejednanie

— alebo v prípade absencie vyššie uvedeného pripravil a začal ústnu časť konania,

— zrušil sporné rozhodnutie.

24 Komisia navrhuje, aby Súdny dvor:

— zamietol odvolanie,

— zaviazal AIT na náhradu trov konania.

25 Listom podaným do kancelárie Súdneho dvora 12. marca 2004 AIT v súlade s článkom 117 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora požiadal o povolenie predložiť repliku. Predseda Súdneho dvora túto žiadosť zamietol rozhodnutím z 23. marca 2004.

O odvolaní

26 Na podporu svojich návrhov smerujúcich k zrušeniu napadnutého uznesenia AIT uvádza tri odvolacie dôvody. Prvý odvolací dôvod vychádza z nesprávneho uplatnenia článku 111 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa a druhý odvolací dôvod vychádza z porušenia článku 230 štvrtého odseku ES. Svojím tretím odvolacím dôvodom sa AIT odvoláva na porušenia článku 47 Charty základných práv Európskej únie, ktorá bola vyhlásená v Nice 7. decembra 2000 (Ú. v. ES C 364, s. 1, ďalej len „charta základných práv“).

O prvom odvolacom dôvode

- 27 V rámci tohto odvolacieho dôvodu AIT tvrdí, po prvé, že Súd prvého stupňa nesprávne uplatnil článok 111 svojho rokovacieho poriadku, keďže, ako v prejednávanej veci, pred rozhodnutím na základe tohto článku už rozhodol o opatreniach na zabezpečenie priebehu konania v súlade s ustanoveniami článku 64 toho istého rokovacieho poriadku.
- 28 Je potrebné jednak uviesť, že článok 111 rokovacieho poriadku umožňuje Súdu prvého stupňa odmietnuť žalobu bez ďalšieho konania odôvodneným uznesením, pokiaľ tejto žalobe nemožno vyhovieť z dôvodov uvedených v tomto ustanovení.
- 29 Okrem toho je potrebné uviesť, že podľa článku 64 ods. 1 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa je účelom opatrení na zabezpečenie priebehu konania, nariadených na základe tohto článku, zabezpečiť, aby za čo najlepších podmienok boli veci pripravené na prejednanie, aby za čo najlepších podmienok bol zabezpečený priebeh konania a vyriešené spory.
- 30 Z toho vyplýva, že vzhľadom na to, že účelom opatrení na zabezpečenie priebehu konania ustanovených v článku 64 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa je podľa uvedeného článku zabezpečiť čo najlepšie podmienky na prípravu a priebeh konania a na vyriešenie sporov, použitie takých opatrení nemôže samo osebe predstavovať prekážku prijatia odôvodneného uznesenia na základe článku 111 toho istého rokovacieho poriadku.

- 31 V tejto súvislosti AIT predovšetkým tvrdí, že uplatnenie tohto článku 111 v prejednávanej veci je nesprávne z dôvodu, že žaloba, ktorú podal, nebola zjavne neprípustná v zmysle tohto článku. Neprípustnosť zistená Súdom prvého stupňa totiž vyšla najavo až po opatreniach na zabezpečenie priebehu konania, o ktorých sa rozhodlo rok po podaní žaloby, a až po prvej výmene vyjadrení účastníkov konania.
- 32 Je potrebné pripomenúť, ako vyplýva z bodov 30 a 31 napadnutého uznesenia, že žaloba podaná Súdu prvého stupňa bola odmietnutá ako zjavne neprípustná z dôvodu, že AIT nespĺňal podmienku záujmu na konaní. Tento dôvod neprípustnosti bol uvedený už vo vyjadrení Komisie k žalobe. Okrem toho dokumenty, na ktorých Súd prvého stupňa zakladal svoje úvahy, teda ponuka CEERD-FIHRD z 19. novembra 2001 a zmluva z 27. februára 2002, sa nachádzali z väčšej časti medzi spisovými písomnosťami pripojenými k vyjadreniu Komisie k žalobe.
- 33 Z toho vyplýva, že tvrdenie AIT, že keďže sa nepredložili určité dokumenty, ktoré výslovne uvádza napadnuté uznesenie a na poskytnutie ktorých Súd prvého stupňa stanovil Komisii lehotu, žaloba nemala byť odmietnutá ako neprípustná, je v každom prípade úplne neopodstatnené, a musí preto byť odmietnuté.
- 34 Po druhé, AIT tvrdí, že prijatie napadnutého uznesenia na základe článku 111 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa po prvom kole vyjadrení poškodilo jeho procesné práva, keďže nemal príležitosť byť vypočutý. Na základe toho tvrdí, že uvádzaná neprípustnosť v prejednávanej veci patrí do rozsahu pôsobnosti článku 113 toho istého rokovacieho poriadku, ktorý jej priznáva viac práv, predovšetkým právo na ústnu časť konania.

- 35 V tejto súvislosti je potrebné konštatovať, že uplatnenie tohto posledného uvedeného článku nezaručuje uskutočnenie ústnej časti konania, keďže Súd prvého stupňa môže podľa článku 114 ods. 3 svojho rokovacieho poriadku, na ktorý odkazuje článok 113 toho istého poriadku, rozhodnúť aj po uskutočnení len písomnej časti konania.
- 36 Pokiaľ sa AIT nakoniec svojimi tvrdeniami dovoľáva porušenia svojich procesných práv, keďže nemal príležitosť byť vypočutý, je v každom prípade potrebné pripomenúť, že Súd prvého stupňa AIT vyzval, aby predložil svoje pripomienky k námietkam neprípustnosti vzneseným Komisiou v jej vyjadrení k žalobe a že AIT tejto výzve vyhovel.
- 37 Je teda potrebné odmietnuť aj tvrdenia, ktoré AIT uviedol na podporu tohto odvolacieho dôvodu.
- 38 Z vyššie uvedeného vyplýva, že Súd prvého stupňa sa uplatnením článku 111 svojho rokovacieho poriadku nedopustil žiadneho nesprávneho právneho posúdenia, a je teda potrebné zamietnuť prvý odvolací dôvod.

O druhom odvolacom dôvode

- 39 AIT tvrdí, že Súd prvého stupňa porušil článok 230 štvrtý odsek ES tým, že uplatnil rozsudok Súdneho dvora z 11. novembra 1981, IBM/Komisia (60/81, Zb. s. 2639).

Podľa AIT by mala byť prípustnosť jeho žaloby preskúmaná vo svetle rozsudku Súdneho dvora z 15. júla 1963, Plaumann/Komisia (25/62, Zb. s. 197). V tejto súvislosti sa AIT domnieva, že všetky podmienky formulované v tejto judikatúre sú v prejednávanej veci splnené. AIT totiž tvrdí, pričom sa opiera o rozsudok z 18. mája 1994, Codorniu/Rada (C-309/89, Zb. s. I-1853), že sporné rozhodnutie zasiahlo najmä do jeho práva na používanie názvu, ako aj loga CEERD, ktoré sa objavujú vo viacerých dokumentoch spisu, čím zmenilo jeho situáciu v porovnaní so situáciou ostatných podnikateľských subjektov.

40 Je nutné konštatovať, že v rámci tohto odvolacieho dôvodu AIT neuviedol žiadne tvrdenie, ktoré by mohlo preukázať, že zistenie Súdu prvého stupňa uvedené v bode 31 napadnutého uznesenia, podľa ktorého sporné rozhodnutie nemá záväzné právne účinky, ktoré sú spôsobilé ovplyvniť jeho záujmy tým, že sa podstatne zmení jeho právna situácia, je nesprávne.

41 AIT jednak nevyvrátil zistenia Súdu prvého stupňa uvedené v bode 28 a 30 napadnutého uznesenia, podľa ktorých Komisia prijala sporné rozhodnutie s náležitou znalosťou toho, že jej zmluvný partner bol subjektom odlišným od AIT a že uvedené rozhodnutie bolo určené CEERD, a nie jemu samému. AIT okrem toho nespochybňuje, že v čase podpisu spornej zmluvy už CEERD a jeho riaditeľ neboli spojení s AIT.

42 AIT okrem toho nijakým tvrdením nevyvracia zistenie uvedené v bode 30 napadnutého uznesenia, podľa ktorého mu sporné rozhodnutie neukladá žiadnu povinnosť a nepriznáva mu žiadne právo.

- 43 Pokiaľ ide o tvrdenie, že názov a logo CEERD, ktoré sú uvedené v rôznych dokumentoch spisu predložených Súdu prvého stupňa, boli neoprávnene používané pánom Lefèvrom, je potrebné prísť k záveru, že táto skutočnosť nezakladá záujem AIT na konaní proti spornému rozhodnutiu na Súde prvého stupňa.
- 44 Okrem toho, ako Súd prvého stupňa správne rozhodol v bode 32 napadnutého uznesenia, pokiaľ sa AIT domnieva, že bol poškodený údajným nelojálnym konaním pána Lefèvra, mal uplatňovať svoje práva na príslušných vnútroštátnych súdoch.
- 45 V tejto súvislosti, ako vyplýva z pripomienok predložených AIT po tom, čom mu boli odovzdané dokumenty predložené Komisiou v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania pred Súdom prvého stupňa, táto organizácia uviedla, že pána Lefèvra 2. septembra 2003 zažalovala pre podvod na tribunal de grande instance de Paris.
- 46 Z vyššie uvedených úvah vyplýva, že je potrebné zamietnuť aj druhý odvolací dôvod.

O treťom odvolacom dôvode

- 47 AIT subsidiárne tvrdí, že odmietnutie jeho žaloby ako neprípustnej podľa článku 230 ES porušilo jeho právo na účinný opravný prostriedok, ktorú podľa neho zaručuje článok 47 charty základných práv. Na základe toho AIT tvrdí, že žaloba pred

vnútroštátnymi súdmi v rozpore s tým, čo je uvedené v bode 32 napadnutého uznesenia, nespĺňa podmienky vyžadované judikatúrou na to, aby sa žaloba mohla považovať za účinnú. Aj keď totiž Súdny dvor vo svojom rozsudku z 25. júla 2002, *Unión de Pequeños Agricultores/Rada* (C-50/00 P, Zb. s. I-6677), odmietol prijať návrhy generálneho advokáta, dôvody, ktoré použil, nie sú platné vo vzťahu k takej právnickej osobe, ktorá nemá sídlo v členskom štáte Európskej únie, akou je AIT.

48 Tento odvolací dôvod je nutné zamietnuť. Je totiž potrebné uviesť, že po tom, čo Súd prvého stupňa v bode 31 napadnutého uznesenia uviedol, že AIT nemôže tvrdiť, že sporné rozhodnutie má záväzné právne účinky, ktoré sú spôsobilé ovplyvniť jeho záujmy tým, že sa podstatne zmení jeho právna situácia, Súd prvého stupňa v bode 32 toho istého uznesenia konštatoval, že pokiaľ sa AIT domnieva, že je poškodený údajným protiprávnym konaním pána Lefèvra, ako aj údajným „neoprávneným používaním“ loga „CEERD“, má sám uplatňovať svoje práva pred príslušnými vnútroštátnymi súdmi.

49 V tomto smere je potrebné pripomenúť, že je nepochybné, že AIT 2. septembra 2003 zažaloval pána Lefèvra za podvod na tribunal de grande instance de Paris.

50 Z toho teda vyplýva, že v prejednávanej veci sa AIT nemôže v žiadnom prípade dovoliavať porušenia svojho práva na účinnú súdnu ochranu.

51 Z vyššie uvedených úvah vyplýva, že je potrebné zamietnuť aj tretí odvolací dôvod ako nedôvodný, a teda zamietnuť návrhy smerujúce k zrušeniu napadnutého uznesenia.

52 Keďže ostatné odvolacie návrhy boli podané pre prípad, že Súdny dvor zruší napadnuté uznesenie, je potrebné zamietnuť odvolanie v celom jeho rozsahu.

O trovách

53 Podľa článku 69 ods. 2 rokovacieho poriadku uplatniteľného na základe ustanovenia článku 118 toho istého rokovacieho poriadku na konanie o odvolaní účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Komisia navrhla zaviazať AIT na náhradu trov konania a AIT nemal úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené zaviazať ho na náhradu trov konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (druhá komora) rozhodol a vyhlásil:

1. Odvolanie sa zamieta.

2. Asian Institute of Technology (AIT) je povinný nahradiť trovy konania.

Podpisy